

N^o =

298.

CZWARTEK.

16 Grudnia 1820 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: z Petersburga. Wiadomości Zagraniczne: Niemcy. Angliia. Włochy. Rozmaitości.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

z Petersburga, 16 Grudnia.

Według nadchodzących tu z Moskwy wiadomości, powozy *dylizansowe* nowo między dwoma stolicami zaprowadzone, przychodzą tam i prędko i pomysłnie. Od 27 Listopada po 12 Grudnia wjechało już temi powozami z Petersburga do Moskwy 35 osob, a z Moskwy do Petersburga od 3 Grudnia przybyło za dwa razy 12, a zapisało się już do wyjazdu w przeszłą środę 9 osob. Za każdą razą ten powóz trzy tylko dni bawił w drodze. Podróżm nawzięcey są zadowolnieni ztąd, że się ta podróż tak rychło i z zupełną spokojnością odbywa; gdyż towarzyszący powozowi dozorca wszelkie ułatwia trudności. Domy zaieзде do których podróżni wstępują dla obiadów i wieczorzy, dostarczają świeżych i zdrowych a nienazbyt kosztownych pokarmów. Ten artykuł nawet tak jest urządzony, iż w pomienionych zaiezdnych domach gospoda-

rze nie mogą niczego sprzedać drożey, nad wyznaczoną od zwierzchności cenę. — Towarzystwo założycieli tego zaprowadzenia, sporządza ieszcze sześć zimowych powozów, nierównie obszerniejszych, nad te, co już są sporządzone. A dla wygody podróżnych i terazniejszye będą przerobione według tego, iak doświadczenie wskazało.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

z Lipska, 6 Grudnia.

Jarmark nasz ostatni što Michalski był wcale liczny i pomysłny, czego nawet zawczasu należało się spodziewać; wiedzieliśmy bowiem że i sławny jarmark *Makarowski* w Rossyi poszedł w tym roku iak naysposłnietey i rozmaitych na nim towarów zewszęch stron było bardzo wiele, a wielkie zakupy z Chin i Japonii wyczerpały wszystkie składy tameczne. Dla tego to bardzo wiele Polaków; Rossyian i

Greków przybyło do Lipska dla zakupu nowych towarów. Nadewszystko uważano, że Żydów polskich najwięcej w tym roku zjechało do Lipska. Tę okoliczność przypisują poczęści temu, iż pomienieni Izraelici nie mogli być na iarmarku Naumburskim, który zwyczajnie odbywa się koło Sgo Jana, wteczas właśnie kiedy i w Warszawie. Łatwo więc domyślić się można, iż woleli się znajdować na Warszawskim.

Najwięcej było odbytu na skóry, rozmaite towary żelazne, materye iedwabne, płótno i sukno. Kupcy, co największe mieli tych towarów składy, wetylko wyprzedali wszystko; lecz nadto obowiązali się na czas umówiony wielkie zrobić dostarczenia.

Rękodzielnik jeden z Jzerlona samych igiełek przedał sześćdziesiąt centarów i zapewne by w dwójce tyle mógł być wyprzedać, gdyby większy miał zapas.—Bawełny przedzoney było bardzo wiele i sprzedawano ją ze stratą, w iedney prawie cenie co i samą bawełnę nieprzedzoną, która także znacznie spadła z ceny. Wiadomość otrzymana z Londynu, że na aukcyi tameczney miano sprzedawać 42 paki bawełny bengalskiej, była tey taniości przyczyną.

Kupiec jeden szkocki z Glasgow przedał rozmaitych towarów za 200,000 talarów i zapewneby podwójną mógł wziąć sumę, gdyby tylko nietrzymał się swego postanowienia, według którego niczego na kredyt niechciał sprzedawać.

Wartość towarów zwiezionych na ten iarmark wyiawszy wszelkie galauterye i drogie kamienie, dochodziła 22 milionów talarów. Samych materyi iedwabnych francuzkich znajdowało się za 15 milionów franków. Sukna cienkie były z Akwisgranu, Eipinu, Sedanu, Mongevois, Stolberga i innych miast i odbył na nie był wielki powiększey części do Rossyi.

Od brzegów Menu, 5 Grudnia.

Radca poselstwa *Palmer*, oskarżony o przedstawianie do wypłaty w bankach, wexłów fałszywych, umknał z Gotha i teraz go szukają. Mowią że prawdziwe jego nazwisko iest *Wetzler* i że iest synem Żyda iednego z Frankfortu. Równie często przemieniał on nazwisko iak i przemysł; między innem w Paryżu nazywał się *Blankentstein* i utrzymując przez czas nieiaki Xięgarnie zebrał znaczne pieniądze i podał się za bankruta.

z Opawy 8 Grudnia.

Wielki Xiąże Rossyyski *Mikołaj* przybył tu

5 b. m. i stanął w domu Barona *Gastheimba*. Po odwiedzeniu Najjaśniejszego Cesarza brata swiego, Wielki Xiąże JMśc udał cie do dworu dla widzenia się z Cesarzem i Cesarzową austryiackimi. Tegoż dnia przyjmował u siebie korpus oficerów austryiackich i deputacyą stanów, z którą łaskawie rozmawiać raczył.

Od granic Austryiackich, 6 Grudnia.

Odnietakiego czasu mówią tu za rzecz pewną, że Jeuerał iazdy Baron *Frimon*, mianoany iest naczelnym dowodzcą woysk przeznaczonych przeciwko Neapolitańczykom. Pomiemo iednak tych wszystkich przygotowań publiczność tuteysza powiększey części iest przekonana, że nie przyydzie do wojny. A to przynajmniej iest pewnem że woyska nasze niepierwiy przeydu przez rzekę Po, iak w końcu Stycznia.

Przez Klagenfurt przechodzą prawie codziennie oddziały woyska i transporty obozowe, przeznaczone do Włoch.

Dla woyska naszego znajduiącego się w Królestwie Lombardsko Weneckiem i dla szpitalów tamecznych potrzebna iest znaczna ilość pod lekarzy; wzywają się więc takowi od rządu. Gaża ich wynosic będzie 14 złotych w miesiac i nadto po 6 złotych także w miesiac na zakupienie rozmaitych narzędzi chirurgicznych.

Wdowa zeszlęgo *Speebacher*, Maiora strzelców tyrolskich, który iak wiadomo okazał ważne usługi monarsze i oyczyznie w 1809 i 1813, otrzymała od Cesarza JMści 500 złotych pensyi roczney, a nadto na wychowanie syna aż do lat 20 i córek aż do wydania za mąż po sto złotych dla każdego rocznie.

z Frankfortu, 6 Grudnia.

Według otrzymanych tu doniesień z Paryża, ostatnie wypadki w Hiszpanii, napełniły największą trwogą tych z liberalistów tamecznych, którzy należeli do ostatney pożyczki hiszpańskiej. Hrabia *Torreno* iak najsypieszniey przybył do Paryża; celem rozmówienia się w tey materyi osobiście. Słychać że Bankier *Lasfite* najwięcej iest w tey pożyczce zamieszany. Gazety francuzkie pomieszczią już spisy nowo wybranych deputowanych, z oznaczeniem strony do której każdy należy, a z tych oznaczeń widać, że w liczbie 215 deputowanych, iest 188 przyziaciół Królestwa, i 33 liberalistów.

ANGLIA.

z Londynu, 1 Grudnia.

Przed kilku dniami otrzymano tu następu-

iące pismo z wyspy S. Heleny pod dniem 15 Września:

„Nakoniec po 76 dzienney żegludze przybyłem tu pomyślnie. Wyspa ta smutny z morza wystawia widok i zdaie się byź tylko dzięką i płonną skałą. Otrzymałiśmy od gubernatora pozwolenie do obevżenia iey należycie; byliśmy nawet w mieszkaniu Bonaparte w Langwood. Dom iego zbudowany jest tylko na jedno piętro i składa się z 57 pokoi. Dla iego własney osoby przeznaczono tylko siedm pokoi to jest: sala iadalna, pokoy gościny, bilardowy, sypialny, toaletowy, biblioteka i łazienki. Wszystkie te pokoie przepysznie są ubrane. Hrabia *Montholon* tyleż zajmuie pokoi; lecz wewnetrzne ich ozdoby ani tak piękne ani tak są kosztowne, iak ex Cesarza.

Doktor Bonaparty zajmuie prawe, a kapelan lewe skrzydło budynku i każdy ma cztery piękne pokoie. Cały gmach składa obszerny czworokąt; a w środku iego jest sadzawka, w której złoto i srebro łuskie pływają rybki. Dom ten stoi na dolinie obszerney gęsto osadzoney drzewami i dla tego to miejsce nazywa się *Longwood* (długi las.) Cała wyspa rozległa jest na 28 mil angielskich; strefa iey dosyć jest przyiemna; lecz ziemia powszechnie nieurodzayna. Szezurów i myszy tak jest wiele, iż licznemi stadami wędrują po polach i łąkach.

W Ł О С Н У.

z Rzymu 12 Listopada.

W przeszłym miesiącu uderzył piorun w kościół tutejszy Sgo Jana *Laterano*, spadł na przód na ieden z posągów zdobiących kopułę a mianowicie na statuę S. Grzegorza i odebrał głowę. Ogromna tyjara na niey będąca daleko odleciała od kościoła, a sama głowa została na gzymsie, gdzie nim ią spostrzeżono rozumiano że się zatraciła. Korona ta tak była wielka, iż ledwo czterech ludzi mogło ią dzwignąć z miejsca.

ROZMAITOSCI.

P o w i e ś ć.

Slachetny młodzieniec.

(Dokonczenie.)

„To gwałtowny zamiar Król rzecze; z tém wszystkim, po tak okrutney hańbie, którą odebrał od barona, nie mogę temu przyganiac. Zasłużył on na karę, iaką mu gotujesz. Ale nie wykonyway tak prędko przedsięwzięcia. Pozwol mi szukać środka do pogodze-

nia. — Ach! Najiaśnieyszy Panie, z żalem Dobiesław zawołał, na cóż kazałeś mi się „zwierzyć sekretu? Jakiż środek może. . . — „Jeśli nie znaydę żadnego, któryby was pogodził, przerwał król, wolno ci będzie wykonać, co zamysłasz. Nie chcę nadużywać twego zaufania; nie zdradzę twego honoru, bądź tego pewny.“

Nie mógł się Dobiesław dorozumieć, iakim sposobem król miał zgodnie ukończyć tę sprawę: on zaś takie przedsięwziął kroki. Wziął na słowo barona Winterfeld, i tak do niego mówił: „Baronie, uraziłeś Dobiesława N. — Wiiesz, że to jest człowiek znacznego domu, młodzieniec, którego kocham, i który ma u mnie zasługi. Winienes mu satysfakcyą. — Ja nie unikam satysfakcyi, odpowiedział baron. Jeśli się uskarża na moię porywczosć, może tego bronią powetować. — Potrzeba inney nagrody, król rzekł; zacie urodzony Polak zna bardzo dobrze punkt honoru, i nie może się uczciwie potykać z podłym zabójcą. Nie mogę cię inaczej nazwać: i ty nie innym sposobem haniebny swój postępek zagładzisz, chyba podając dobrowolnie kiy przeciwnikowi, i nastawiając się na iego rany. — O dla Boga! zawołał baron, cóż to, Nay. Panie, żądasz, aby człowiek na tym stopniu, co ia, uniazał się przed prostym szlachcicem, i przyjmował od niego razy kija! — Nie, odpowiedział monarcha, otrzymam to od Dobiesława, że cię nie uderzy. Proś go tylko o przebaczenie za napaść, pokazując kiy: nie więcej nie chcę. — I to za wiele na mnie, żwawo przerwał baron: wolę być wystawionym na skryte pociski iego nienawisci. — Życie mi twoie drogie jest, król powiedział, i niechciałbym widzieć złych ztąd skutków. Żeby zaś to z mnieyszą się dla ciebie przykrością zakończyło; sam ieden będę świadkiem satysfakcyi, której po tobie dla Polaka wymagam.“

Musiął Król całej swey powagi użyć, chcąc barona skłonić do tak boleśnego postępku. Przecież dokazał swego, i zaraz posłał po Dobiesława. Opowiedział mu treść rozmowy z baronem, i pytał skrzywdzonego, czy będzie miał dość na tey nagrodzie, na którą się oni dway zgodzili. Przystał na to młodzieniec, i dał słowo, że nietylko przeciwnika nie uderzy, ale nawet kija do ręki nie przyjmie. Kiedy iuż tym sposobem wszystko urządzono, Dobiesław z baronem oba, na wyznaczoną godzinę stanęli przed królem, i z nim się w osobnym

pokoju zamknęli. „Terazże, król powiedział „do barona, wyznaj swój błąd i prosz o przebaczenie.“ Zaczął tedy baron skrzywdzonego „przepraszać, i z ręk swoich kiy mu podał. „Dobiesławie, odczwał się król wtedy, weź ten „kiy, i bez względu na moję przytomność, „oczyszć swój honor splamiony. Uwalniam cię „od danego mi słowa, że nie uderzysz barona. — Nie, Najjaśniejszy Panie, mówił Dobiesław, dość ze się ułożył, iak do wzięcia rązów; Polak urażony więcey nie wymaga. — „Dobrze więc, król rzecze, pomeważ przestajesz na tey satysfakcyi; możecie się obadwa „udadź do wyraźney rozprawy. Jdźcie na szpady, żeby uczciwie zakończyć kłótnią. — „Tego właśnie pragnę, żywo się odezwał baron Winterferd; i to iedno może mię pocieszyć po tak haniebnym kroku, którym dopiero co uczynił.“

To wyrzekłszy, w naywiększym gniewie i pomieszaniu wyszedł, a w parę godzin przysłał do Dobiesława, oznajmując, że czeka na niego w mieyscu samotnem. Udał się tam Dobiesław, i znalazł przeciwnika gotowego do żwawey utarczki. Nie miał baron więcey, nad lat czterdzięci pięć; był śmiały i zręczny; można mówić, że obie strony równe. „Daley „tu ze mną, Dobiesławie, zawołał baron, skończmy teraz nasze niechęci. Obaśmy w złości zaciekli; ty, za moie z tobą obeyscie się, „a ja, zem cię przepraszał.“ Tylko co wyrzekł, tak się żwawo porwał do szpady, że przeciwnik ledwo z nim zię złożyć pośpiał. Natarł zaraz na młodzieńca gwałtownie; lecz ten szczęściem wszystkie iego zamachy odbił. Natarł Dobiesław z kolei; poznał, że ma do czynienia, z człowiekiem który się i bronić i następować dzielnie umie; i kto wie, iakby się rzecz zakończyła, gdyby baron w tył odchodząc; fałszywego nie dał kroku, i wznak nie upadł. Zaraz się Dobiesław zatrzymał, wołając do leżącego: „Wstaway—Na co mię oszczędasz? „odpowiedział baron; krzywdzisz mię swoią litością. — Niechcę, rzekł Dobiesław, „korzystać z twego przypadku; przyćmiłbym „sobie chwałę. Jeszcze raz, wstaway, i kończmy bitwę.“

—,Dobiesławie, rzekł wstając, po tak szla-

„chetnym postępku uczciwość mi nie pozwala „z tobą się potykać. Coby powiedziano, gdybym ci piersi przeszył? Uszedłbym za podłego, ieslibym wydarł życie temu, który mo- „ie w swych miał rękę. Nie mogę przeto „podnosić na twe życie broni, i czuję, że przez „wdzięczność słodkie wzruszenia rodzą się w „mém sercu na mieyscu gwałtownych uniesień, które mię dotąd porywały. Dobiesławie, mówił daley, zaprzestałmy wzajemney „nienawiści. Ale nie dość i na tém: bądźmy „przyjaciółmi. — Ah! panie, rzekł Dobiesław, „chętnie przyjmuję tak miłe oświadczenie. „Przyrzekam ci szczerą przwiąźń; i żebym „raz dał iey dowody, obiecuję, że ani się pokazę u Emili, choćby nawet chciała się ze „mną widzieć. — Owszem, odpowiedział baron, „ja ci ją odstępuję; moie bardziey wypada iey „się wyrzec, bo ona tobie sprzyia. — Wcale nie, „przerwał Dobiesław, ty ją kochasz. Przy- „chylność, którąby mnie okazywała, byłaby „dla ciebie niezuosną; wyrzekam się tego dla „twoiey spokojności. — Ach! prawdziwie szlachetny Polaku, zawołał, ściskając go baron, „iak mię uymie twój sposób myślenia! Jaką „czuję złąd w sercu zgrzyzotę! Z iakim bolem „i wstydem przypominam wyrządzoną ci krzywdę! „Zuam teraz iak jest lekka satysfakcyia, „którą ci na pokojach królewskich uczyni! „Chcę to lepiej nagrodzić; i żeby zupełnie „zetrzeć plamę ofiaruję ci iednę z moich, synowic których postanowienie ode mnie zależy. Jest to bardzo posażna panna, niemają- „ca lat piętnastu, i rówie piękna, iak młoda.“

Podziękował Dobiesław, iak mógł, naygrzeczniej baronowi za chlubne przetięcie do takiego związku, i wkrótce z synowicą iego się ożenił. Cały dwór przyznał baronowi chwałę, że zrobił los młodzieńcowi, którego niedawno był hańbą okrył, a szczęśliwy koniec niezgody, grożącey złym bardzo wypadkiem, ucieszył oboiey strony przyjaciół. Od- „tąd Dobiesław stale mieszkał w Berlinie, żona go czule kochała, i ten był do niey naymocniej przywiązany. Baron Winterfeld dawał mu coraz nowe dowody przwiąźni, a Król pruski ciągle go łaską swoią zaszczycał.

(z *Tj godnika Wileńskiego.*)

W P E T E R S B U R G U .

w drukarni wojenney Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEY MŚCI.